

У Х В А Л А
ВЕЛИКОЇ ПАЛАТИ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням 59 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 35 розділу I Закону України „Про внесення змін до Закону України „Про Державний бюджет України на 2005 рік“ та деяких інших законодавчих актів України“ від 25 березня 2005 року № 2505–IV

м. К и ї в
18 квітня 2019 року
№ 17-у/2019

Справа № 1-70/2019(1552/19)

Велика палата Конституційного Суду України у складі суддів:

Шевчука Станіслава Володимировича – головуючого,
Головатого Сергія Петровича,
Городовенка Віктора Валентиновича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Завгородньої Ірини Миколаївни,
Запорожця Михайла Петровича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Колісника Віктора Павловича – доповідача,
Кривенка Віктора Васильовича,
Лемака Василя Васильовича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Мельника Миколи Івановича,
Мойсика Володимира Романовича,
Первомайського Олега Олексійовича,
Саса Сергія Володимировича,
Сліденка Ігоря Дмитровича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним поданням 59 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 35 розділу I Закону України „Про внесення змін до Закону України „Про Державний бюджет України на 2005 рік“ та деяких інших законодавчих актів України“ від 25 березня 2005 року № 2505–IV (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., №№ 17–19, ст. 267).

Заслухавши суддю-доповідача Колісника В.П. та дослідивши матеріали справи, Велика палата Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. До Конституційного Суду України звернулися 59 народних депутатів України з клопотанням визнати таким, що не відповідає положенням частин першої, другої статті 8, частини четвертої статті 13, статті 18, частин четвертої, п'ятої статті 41 Конституції України (є неконституційним), пункт 35 розділу I (за конституційним поданням – пункт 35 розділу I статті 103) Закону України „Про внесення змін до Закону України „Про Державний бюджет України на 2005 рік“ та деяких інших законодавчих актів України“ від 25 березня 2005 року № 2505–IV (далі – Закон № 2505).

Пунктом 35 розділу I Закону № 2505 виключено частину третю статті 1, статті 2, 7, 8 Закону України „Про спеціальну економічну зону „Закарпаття“ від 22 березня 2001 року № 2322–III (далі – Закон № 2322).

Зазначеними положеннями Закону № 2322, які виключено Законом № 2505:

– передбачалося, що на території спеціальної економічної зони „Закарпаття“ на строк 30 років встановлюються спеціальний митний, податковий та інші режими економічної діяльності згідно із Законом № 2322 (частина третя статті 1);

– визначалися особливості дії законодавства України у спеціальній економічній зоні „Закарпаття“ (стаття 2);

– визначалися особливості митного регулювання та умови сплати податку на додану вартість і акцизного збору у спеціальній економічній зоні „Закарпаття“ (стаття 7);

– визначалися особливості оподаткування та валютного регулювання у спеціальній економічній зоні „Закарпаття“ (стаття 8).

На думку суб'єкта права на конституційне подання, змінивши правове регулювання функціонування спеціальної економічної зони „Закарпаття“ пунктом 35 розділу I Закону № 2505, держава порушила свої зобов'язання щодо встановлення умов функціонування підприємств та установ спеціальної економічної зони „Закарпаття“, внаслідок чого інвестори, які брали участь в інвестиційних проектах спеціальної економічної зони „Закарпаття“, понесли суттєві збитки. Народні депутати України вважають, що такі дії з боку держави є *de facto* примусовим відчуженням об'єктів права приватної власності.

2. Велика палата Конституційного Суду України, вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з постановленням Першою колегією суддів Першого сенату Конституційного Суду України Ухвали від 2 квітня 2019 року про відмову у відкритті конституційного провадження у справі на підставі пункту 3 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“, виходить з такого.

Відповідно до частини третьої статті 51 Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційному поданні щодо конституційності акта (його окремих положень) зазначаються акт (його конкретні положення), що належить перевірити на відповідність Конституції України, та конкретні положення Конституції України, на відповідність яким належить перевірити акт (його окремі положення), а також обґрунтування тверджень щодо неконституційності акта (його окремих положень).

Суб'єкт права на конституційне подання просить визнати пункт 35 розділу I Закону № 2505 таким, що не відповідає частинам першій, другій статті 8, частині четвертій статті 13, статті 18, частинам четвертій, п'ятій статті 41 Конституції України. Однак автори клопотання, намагаючись обґрунтувати свої твердження щодо неконституційності оспорюваних

положень Закону № 2505, посилаються лише на статтю 18 та частину п'яту статті 41 Конституції України.

Автори клопотання, наголошуючи на тому, що оспорювані положення Закону № 2505 не відповідають Конституції України, цитують норми Конституції України, законів України, наводять юридичні позиції Конституційного Суду України, викладені в рішеннях від 29 червня 2010 року № 17-рп/2010 та від 20 грудня 2017 року № 2-р/2017, зазначають окремі фрагменти рішень Європейського суду з прав людини та Доповіді „Верховенство права“ Європейської Комісії „За демократію через право“ (Венеційська Комісія), схваленої на її 86-му пленарному засіданні, яке відбулося 25–26 березня 2011 року, а також висловлюють припущення. Проте вказане не може вважатися обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних положень Закону № 2505 у розумінні частини третьої статті 51 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Отже, суб'єкт права на конституційне подання не навів обґрунтування тверджень щодо неконституційності пункту 35 розділу I Закону № 2505, а тому не дотримав приписів частини третьої статті 51 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 3 статті 62 цього закону – невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим цим законом.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 35, 51, 52, 62, 66, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“ та відповідно до § 45, § 52 Регламенту Конституційного Суду України Велика палата Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням 59 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 35 розділу I Закону України „Про внесення змін до Закону України „Про Державний бюджет України на

2005 рік“ та деяких інших законодавчих актів України“ від 25 березня 2005 року № 2505–IV на підставі пункту 3 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим цим законом.

2. Ухвала Великої палати Конституційного Суду України є остаточною.

**ВЕЛИКА ПАЛАТА
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**